

drobtinicami. Če bi cel kos znabiti padel na tla, potem bi že morda pogledala, kam je odletel.

Petelin pa nekaj premišlja in gode ob strani: »Kokokokoooookokokoko!« Ali se krega na vsilivega piščanca ali zabavlja, ker premalo pade na tla? Ali pa dopoveduje, da je on prvi?

»Mama, meni naprej!« zastoče Marica.

Mama pa imajo za vse skrbno oko, za vse odprto roko...

Marica pa kajpak ne bo zadnja.

J. E. Bogomil:

Prijetna zabava.

5. Kako narediš pokrivalo?

Ali znate tisto pesem:

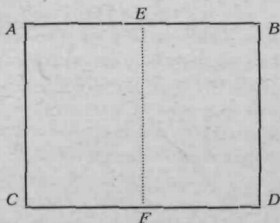
Papirnate so naše čake,
in puške naše iz lesa.

Mogoče ste že tudi take čake kupovali? V prejšnjih letih seveda; danes so pa bržcas že tudi predrage. Zato jih pa doma kar sami naredite!

Vzemi kos papirja. Seveda mora biti četverkotnik. Koti si morajo biti enaki; dve vzporedni stranici pa morata biti daljši kot drugi dve. Tak četverkotnik imenujemo pravokotnik.

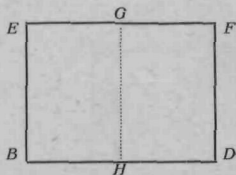
Pomni pa: Ako imata daljši dve 4 cm dolžine, naj imata krajši dve po 3 cm. Ali pa 8 cm in 6 cm; 12 cm in 9 cm in podobno razmerje. Torej, naj ima tisti papir približno takole obliko:

Upogni zdaj četverokotnik čez sredo tako, da pride rob AC na rob BD . Tako dobiš nov polmanjši četverokotnik. Še tega prepogni tako, da bo prišel spet krajši rob na krajšega. Zdaj pa ta

drugi pripogljaj razgrni in položi četverokotnik predse tako, da bo zaprta stran obrnjena od tebe proč, odprta stran bo pa obrnjena proti tebi. Pred sabo imaš torej takle četverokotnik, prepognjen po sredi (črta GH .)

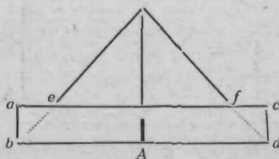
Položi zdaj rob EG na črto GH in rob GF tudi na črto GH . Nekaj četverokotnika ti še ostane. Ta rob BD zavijaj tako, da pride zgoraj ležeča polovica na zgornjo stran, spodaj ležeča

polovica pa na spodnjo stran novodobljene podobe, ali drugače povedano: zgornji in spodnji del preostalega četverokotnika zavijaj navzgor. Zdaj samo še podvihaj robove, ki molé čez konce; lahko tudi robove z nitjo prišiješ. Odpri odprtino spodaj, in papirnata čaka je gotova.

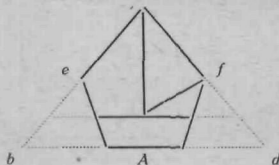
Približno jo vidiš pred sabo na sliki. Če hočeš, ji napraviš tudi »cof« iz drobno nastriženega papirja, okraši jo z različnimi okraski, in če jo pokriješ, boš tak junak, da te bodo vsi gledali.

Iz te čake narediš lahko tudi »škofovo kapo«. Čako imaš pred sabo. Odstriži ji male trikotnike *abe* in *cdf*! Privihani rob pri čaki zareži približno tako visoko, kakor vidiš na sredi pri črki *A*. Enako za-

reži tudi spodnji rob, ravnotako v sredi čake. V zgornjo zarezo vtakni desni del čake *eb*, v spodnjo zarezo pa levi del (črta *fd*) in »škofova kapa« je gotova.

Napravi dve škofovi kapi. Nato pa vzemi daljši kos precej dolgega močnega papirja. Dolg naj bo približno toliko, kakor je, dolg nov svinčnik ali peresnik, širok pa naj bo približno še enkrat toliko,

kakor je široka odprtina škofove kape. Ta papir upogni po dolgem čez sredo in potem na odprti strani sešij. Ko je sešit, ga vtakni v eno kapo in jo prišij zra-

ven. Drugo kapo pa porabiš za pokrov. Pred sabo imaš silno ceno napravo, kamor lahko shranjuješ peresnike in svinčnike. Včasih smo ji dejali »puščica«. Mislim, da ji danes še tudi tako pravite.

(Nadaljevanje.)

